

Una avarca

(ALDC, II, 207. Una avarca)

Avarca designa un ‘calçat amb sola de cuir subjectada al peu amb cordes o corretges’, d’ús antiquíssim especialment entre pastors i camperols; mot comú a les llengües iberoromàniques: port. *avarca*, cast. *abarca*, arag. *abarca*, *albarca*, que remunten a una base preromana ABARICA. En català, el mot presenta dos tipus de variants: 1) *avarca*, *varca*, aquesta amb afèresi vocàlica per fonosintaxi (*una avarca* > *una varca*); en mall. i men. solen pronunciar-se amb *v* labiodental; 2) *alvarca*, *auvarca*, aquesta amb vocalització en [w] de la *l* velar del segment *al-*, de possible

origen arabitant (especialment en val. és freqüent aquesta pròtesi: *alforrar* ‘aforrar’, *almadrilla* ‘madrilla’, *alcomençar* ‘començar’, *alsí* ‘sina’, etc.); en algunes poblacions, especialment sudvalencianes, es dona el canvi a sonora de la consonant velar: *albargues* 181, 183, 185, *albarga* 172, 175, *barga* 28.

No donem compte de respostes no ajustades al referent o, en tot cas, diferents del tipus lèxic *avarca*: *sabot/xabot*, *espardenya*, *sandàlia*, *soc/soca*, *xancles*, etc.

